REZUMAT TEZĂ DE DOCTORAT

Teza de doctorat intitulată „***Implicațiile bolilor metabolice în etiologia și clinica anomaliilor dento-maxilare”***, abordează un subiect interdisciplinar, cu aplicații practice bine definite, evidențiind legătura dintre modificările apărute în cavitatea bucală la pacienții cu diabet zaharat tip 1 și ritmul restructurărilor dento-parodontale în urma terapiei ortodontice.

Partea generală a tezei include descrierea uneia din cele mai frecvente boli metabolice: diabetul zaharat, cu accent pe factorii etiologici și posibilitățile de prevenție și tratament la adulți și copii. Un capitol special este destinat descrierii metodelor de evaluare a vârstei dentare prin tehnica Demirjian, în corelație cu tulburările metabolice induse de diabetul zaharat .

Diabetul zaharat de tip 1 este una dintre cele mai frecvente boli cronice ale copilăriei, care poate fi diagnosticat la orice vârstă, cu implicații asupra dezvoltării generale, dar și cranio-faciale. Pe scară largă se speculează că diabetul apare atunci când caracteristicile genetice moștenite sunt declanșate de factori de mediu. Cele mai frecvente manifestări în cavitatea orală sunt caria dentară, inhibarea secreției salivare, boli ale mucoasei orale, cum ar fi glosodinia, lichenul plan, candidoza, xerostomia, stomatita aftoasă recurentă, sindromul gurii uscate și, cel mai important, gingivita și parodontita. Boala parodontală, pe de altă parte, este o boală cronică a gingiilor, cauzată de obicei de o igienă orală deficitară, care duce la inflamație a parodontului și, în cele din urmă, la distrugerea ligamentului parodontal și, ulterior, la pierderea osoasă.

Partea a doua a tezei de doctorat ***„Contribuţii personale„*** este corelată cu analiza efectelor diabetului zaharat asupra statusului dento-maxilar.

Primul studiu al cercetării personale se concentrează pe evaluarea efectelor diabetului zaaharat asupra statusului dento-maxilar prin perspectiva feedback-ului medicilor stomatologi respondenți într-un studiu clinico-statistic transversal pe baza de chestionar cu 14 întrebări, distribuit prin e-mail și rețele sociale.

Al doilea studiu analizează corelațiile existente între terapia ortodontică fixă 1și deplasările dentare la pacienți cu diabet. Este un studiu tip review al literaturii de specialiatate, de dată recentă care aduce date importante despre deplasările dentare la pacienții cu diabet, respectiv despre posibilitățile de diminuare ale efectelor adverse în terapia ortodontică fixă. Aplicarea aparatelor ortodontice în cavitatea bucală creează suprafețe retentive care favorizează dezvoltarea biofilmului și proliferarea bacteriilor cariogene și parodontopatogene. În plus forțele generate de arcurile

ortodontice pot determina resorbții radiculare interne sau externe, și zone de distrugere osoasă. Colaborarea interdisciplinară este esențială, atât pentru stabilirea prognosticului diabetului cât și în dozarea forței aplicate pe dinții unui pacient insulino-dependent.

Al treilea studiu al cercetării personale este destinat evaluării diferențelor de vârstă dentare la copiii cu diabet zaharat tip 1 folosind metoda Demirjian. Vârsta dentară este considerată un marker fiabil și reproductibil al stadiului de dezvoltare. Maturarea dentară evaluată prin mineralizarea dinților, urmează un proces continuu și reglat genetic, care este comparativ mai puțin susceptibil la fluctuațiile de mediu decât alți indicatori de maturitate. Această stabilitate relativă face ca vârsta dentară să fie deosebit de valoroasă la copiii afectați de afecțiuni sistemice, unde alți indicatori ai creșterii pot fi alterați sau mai puțin fiabili.

Rezultatele acestui studiu arată că pacienții copii cu diabet zaharat tip 1 prezintă o maturizare dentară avansată comparativ cu colegii sănătoși, reflectată de o vârstă dentară mai mare în raport cu vârsta cronologică. Controlul glicemic, evaluat de HbA1c, a fost semnificativ asociat cu avansarea vârstei dentare, sugerând o posibilă relație independentă cu maturarea dentară.

Rezultatele obținute în cadrul studiilor, au fost interpretatea prin raportare la datele disponibile în literatura de specialitate, iar concluziile corespunzătoare au fost sintetizate și prezentate la finalul fiecărei cercetări.

Teza de doctorat intitulată: ***„Implicațiile bolilor metabolice în etiologia și clinica anomaliilor dento-maxilare”***, aduce elemente de noutate prin stabilirea corelațiilor dintre o boală tot mai răspândită la generațiile actuale de copii, diabetul zaharat și modul de management al afecțiunilor cavității bucale, inclusiv tratamentul anomaliilor dento-maxilare. Alegerea momentului optim de terapie în funcție de gradul de maturare dentară stabilit prin metoda Demirjan este extrem de important în activitatea clinică, deoarece poate anticipa evoluția terapiei și stabilitatea post terapie ortodontică.